

12. december

Den 12 december vågner Fire og Fem op i en lille hule, som de var så heldige at finde aftenen før. Efter at de havde sagt farvel til den hjælpsomme hjort, var de fortsat af stien nordpå, men blæsten og regnen gjorde det svært at komme frem, og da de fandt den hyggelige lille hule under en stor træstub, besluttede de at blive der, indtil vejret blev noget bedre. På hjortens ryg var de kommet meget længere, end de ville være nået på deres egne ben, så de syntes godt at de kunne tage den lidt med ro.

Men da de vågner i hulen denne morgen, er de friske og udhvilede, og selv om der er kommet lidt sne i nattens løb, er det let nok at komme videre af stien. De er i højt humør og synger alle de nissesange de kan komme i tanker om – især den om den lille nisse der rejste. Det er en god rejsesang, synes de.

Da de har fulgt stien et stykke tid, fører den dem ud til en mark, der ligger lige ved udkanten af skoven.

Det er sjovt at løbe og sætte fodspor i sneen på marken, og et stykke tid er de helt optaget af det, men pludselig hører de en høj vred stemme, der råber: ”Højre om, sagde jeg. Nummer 4, nummer 4 hører du efter? Højre om. Det betyder at du skal dreje til højre, din platfod!!!!” ”Hvem er det der råber”, spørger Fem helt forvirret, ”og hvorfor råber han dit navn Fire?”

Fire ser lige så forvirret ud, men i det samme får de øje på en flok gæs, der står på række ude på marken, mens en gase, der ser lidt større og ældre ud end de andre, står foran dem og råber og kommanderer med dem. ”Højre om” råber gasen igen, ”og fremad march”. Og alle gæssene drejer til højre og begynder at gå på en lang række. Alle sammen på nær en, som drejer til venstre og går lige ind i gåsen bagved, så de begge to vælter, og hele rækken går i opløsning. Gasen der kommanderer ser ud, som om den er lige ved at springe i luften af raseri. ”Nummer 4, din elendige platfodede tomhjernede gås, jeg sagde højre, højre. Er du ude på at ødelægge det hele? Ved du ikke hvor dit højre ben er ?????” Gåsen, som er kommet til at gå den forkerte vej, ser meget skamfuld ud og siger med en stemme der ryster lidt : ”Nej hr. kaptajn, jeg mener, jo hr. kaptajn. Jeg mener, det ved jeg ikke hr. kaptajn.” Og da gasen stadig ser lige arrig ud, tier den helt stille og kigger ned i jorden.

Fire og Fem synes, at det er synd for gåsen, at den får så meget skældud, men de er ikke meget for at komme for tæt på den vrede gase, så de sidder ganske stille bag en stor sten og kigger på, mens gasen skælder og smælder og jager rundt med gæssene, og de kan se at den stakkels nummer 4 til sidst er helt forvirret og ikke aner, hvad den skal gøre. Til sidst hører de gasen råbe med en stemme, der er helt skinger af arrigskab: ”Du kommer ikke med, du kommer simpelthen ikke med, hvis du ikke strammer dig an. Det er sidste chance nu. Vi lader dig simpelthen blive her. Alene. Pause!”. og så drejer den rundt på hælen og går hen til et lille skur, der står i udkanten af marken, og de andre gæs følger efter den, mens de hvisker og tisker og kigger over skulderen på den ulykkelige nummer 4, som er blevet alene tilbage på marken.

Fire og Fem lister sig frem og går hen til gåsen, der står og hænger med hovedet. ”Hej” siger Fire, ”Hej” siger gåsen. ”Øh, er det dig, der hedder nummer 4?” spørger Fire ”Ja” siger gåsen, ”det er fordi jeg skal flyve som nummer fire, når vi flyver i formation”, forklarer den. ”Nå” siger Fire, som ikke ved hvad en formation er, ”jeg hedder også Fire, og ham der er Fem. Det hedder vi, fordi vores storebror hedder Tre og vores lillebror hedder Seks. Det er ham vi er ude at lede efter”. ”Jaså”, siger gåsen, som heller ikke helt har forstået, hvad Fire snakker om.

Så er de tavse lidt.

”Øh”, siger Fem ”hvorfor skælder ham den arrige gase dig hele tiden ud?” ”Det er fordi jeg ikke kan finde ud af, hvad der er højre og hvad der er venstre” siger gåsen lidt modløst og kigger ned på

sine fødder.

"Jeg ved at den ene er min højre fod, men jeg kan aldrig huske hvilken. Jeg synes at de ligner hinanden så meget". Og gåsen sukker dybt. "Men hvorfor herser han sådan med jer, kan det ikke være lige meget?" spørger Fire. "Det er fordi vi skal flyve sydpå om et par dage", siger gåsen, "og når vi flyver, skal vi flyve i formation, det betyder at vi skal flyve i en bestemt rækkefølge. Kaptajn gase flyver forrest, og han er den eneste der ved, hvor vi skal hen. Og vi andre skal flyve i to rækker bagved ham. Og jeg skal flyve bagved og lidt til højre for nummer tre. Og hvis jeg kludrer i det, går der kludder i hele formationen, og så er der ingen der aner, hvor de skal hen. Så hvis jeg ikke finder ud af det, må jeg slet ikke komme med, og så må jeg blive her helt alene tilbage". Og nu græder gåsen, så der løber store tårer ned af dens kinder.

Fire og Fem synes at det er meget synd for gåsen. Og Fire synes også, at de næsten er lidt i familie, fordi de hedder det samme.

"Bare vi kunne hjælpe hende" siger Fire, og tænker på, hvordan hun selv plejer at finde ud af, hvad der er højre og venstre. "Hvilken hånd spiser du med?" spørger hun gåsen. Gåsen ser lidt forvirret ud og siger: "øh, næbbet". "Nåh ja" siger Fire lidt flovt, og så tænker de alle tre videre.

Pludselig springer Fem op og siger: "jeg har det, jeg har en ide!" og så begynder han at trække en tråd ud af sit halstørklæde, der hvor det er begyndt at trevle i den ene ende. Og på et øjeblik har han fået en lang rød tråd ud af halstørklædet – som til gengæld er blevet noget kortere. Så går han hen til gåsen og vikler tråden et par gange rundt om hendes højre ben, inden han binder den fast med en elegant sløjfe. "Sådan" siger han tilfreds, "nu ved du, at det er det højre ben, der hvor snoren sidder.

Så er det nemt at finde ud af."

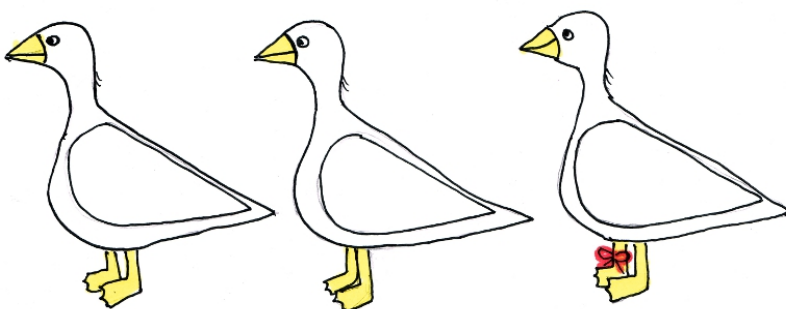
Gåsen kigger ned på sine ben.

"Rød tråd er højre, rød tråd er højre, det tror jeg godt jeg kan finde ud af", siger hun. Og så går hun lidt frem og tilbage og siger: "rød tråd højre" til sig selv.

Og så siger Fire med høj stemme:

"Højre om" og gåsen kaster et hurtigt blik på benet og drejer den

rigtige vej. "Jeg tror det virker" siger Fem. "Men lad os blive lidt og kigge på".

Lidt efter kommer kaptajnen og alle de andre gæs vraltende ud af skuret og stiller sig op på en lang række, og nummer 4 stiller sig op på sin plads. Hun ser lidt nervøs ud, men da gasen begynder at kommandere med gæssene, følger hun med uden at lave en eneste fejl. "Du gør fremskridt nummer 4" råber kaptajnen. "Fortsæt sådan. I aften har vi første prøveflyvning. Så må vi se om du stadig kan følge med. Pause!"

Og så vralter han hen til skuret med de andre i hælene. Men nummer 4 lister ud af rækken og hen til nissebørnene. "Tak skal I have" siger hun, "I er de klogeste nisser jeg nogensinde har mødt. Men jeg har nu heller aldrig mødt nogen før. Men tak alligevel. Bliver I og ser prøveflyvningen i aften?" "Næh" siger Fire, "vi må hellere se at komme videre og finde vores lillebror".

Og så vinker de farvel til gåsen og løber videre hen af stien. "Det var godt tænkt Fem" siger Fire, "det der med snoren. Og det var godt at vi kunne hjælpe gåsen".

Nisserne fortsætter hen ad stien, og lidt efter kommer de ind i skoven igen. De finder en forladt rævegrav og beslutter at blive der om natten. Mens de er ved at samle pinde, så de kan lave sig et lille bål at varme sig ved, inden de lægger sig til at sove, hører de noget suse over deres hoveder. Og da de kigger op, ser de en flok gæs, der kommer flyvende i perfekt formation, og da gæssene drejer lige over deres hoveder, kan de tydelig se at nummer fire i den ene række har en rød tråd om benet.